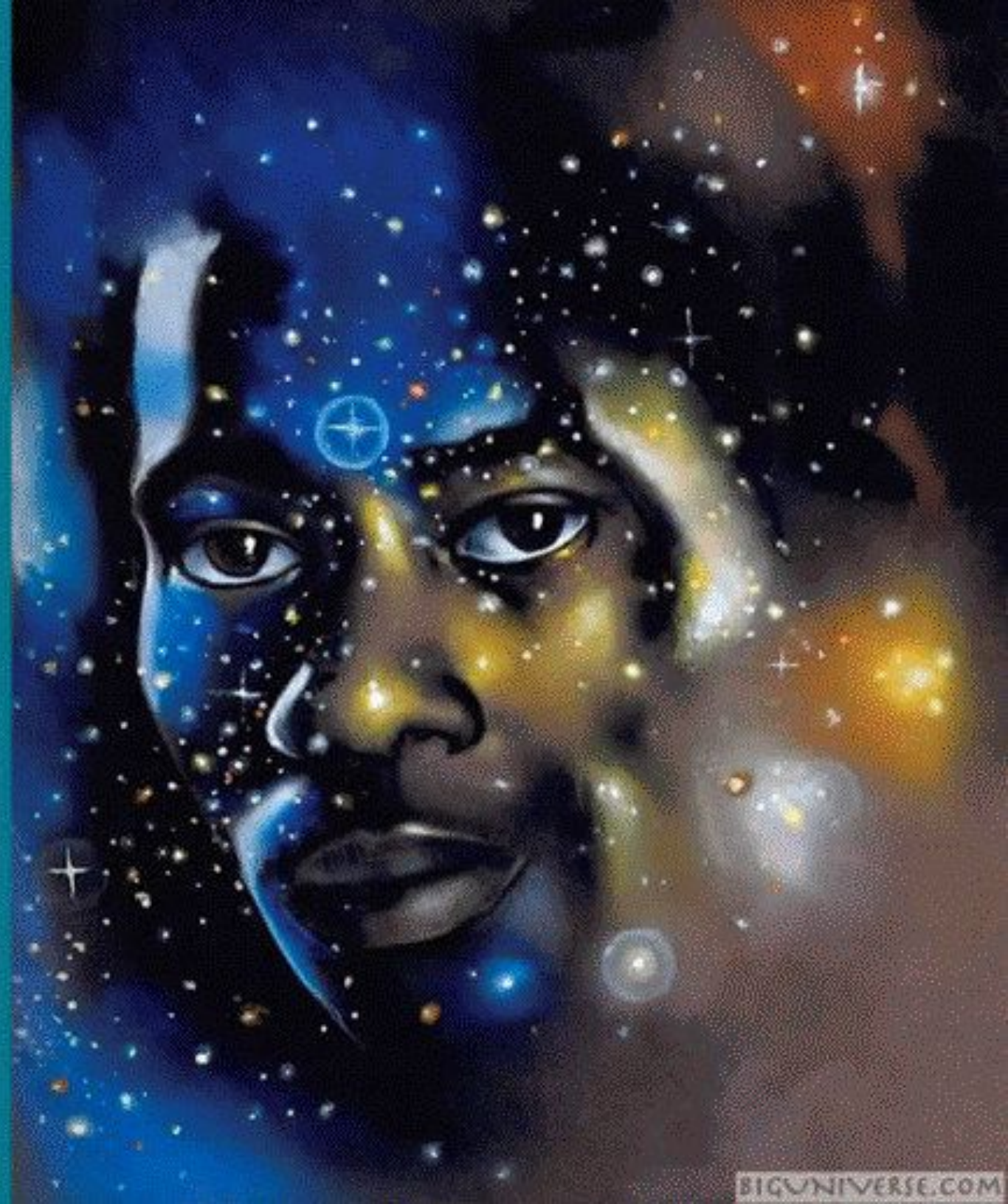

האם גם אני צבע?

כתבו הידי קול וננסי ווגי
צייר ג'רלד פורנל

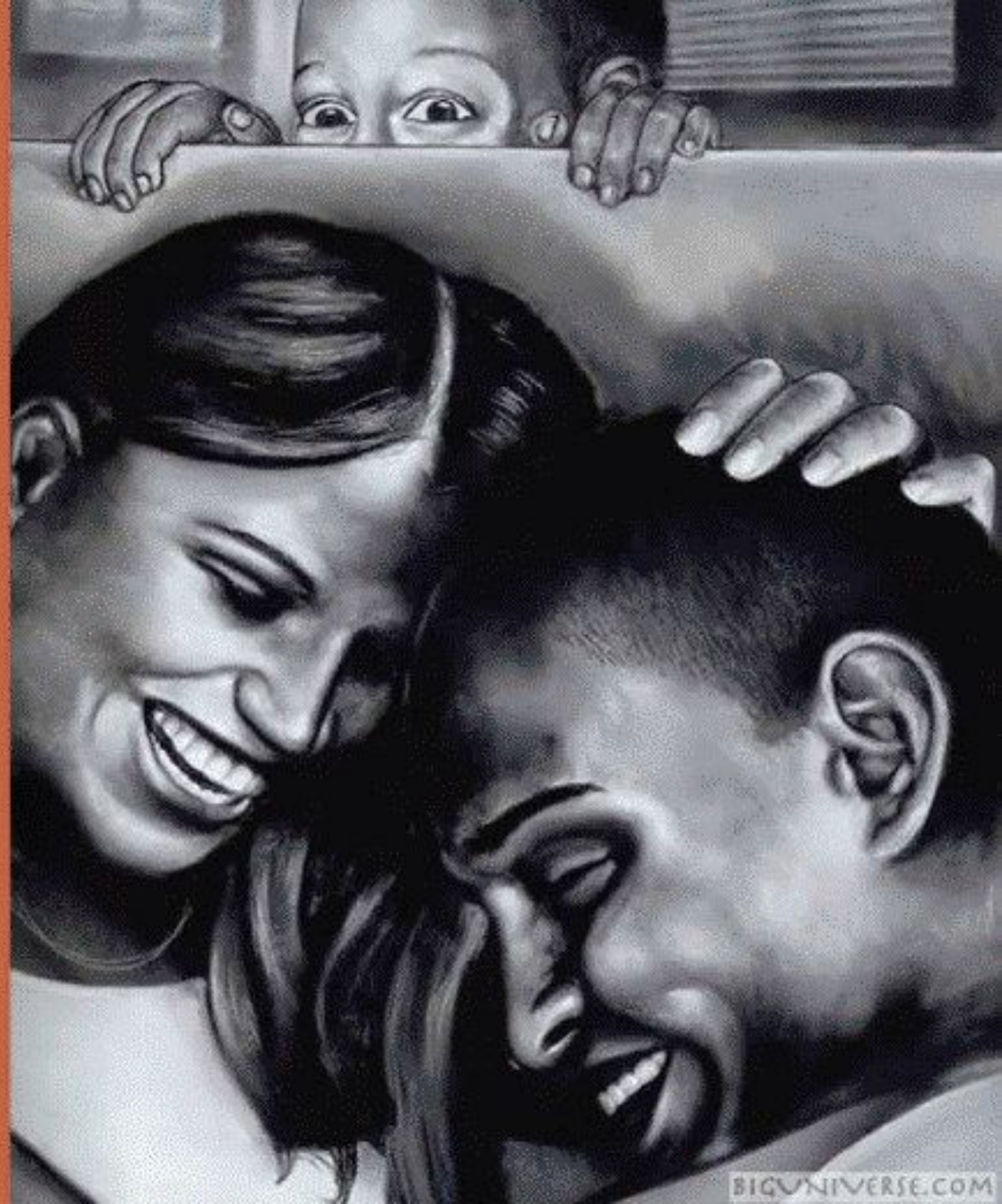
לאבא שלי קוראים שחור,
כמו השמיים של לילה חשוך.

**אומרים שאמא שלי לבנה,
כמו העננים שם למעלה.**

**אבא ואמא שלי שונים אך
מאוד דומים.
אותם החיוכים על פניהם
ואותו שם משפחה.**

חלק מכל אחד מהם נמצא
עמוק בתוכי.
בלבי, בנפשי, בצורה שבה
למדתי לראות דברים.

אבא שלי, אמא שלי ואני
שחור, לבן ו...
האם גם אני צבע?

אני חושב שאני רק
אדם, אדם בדיוק כמוך.

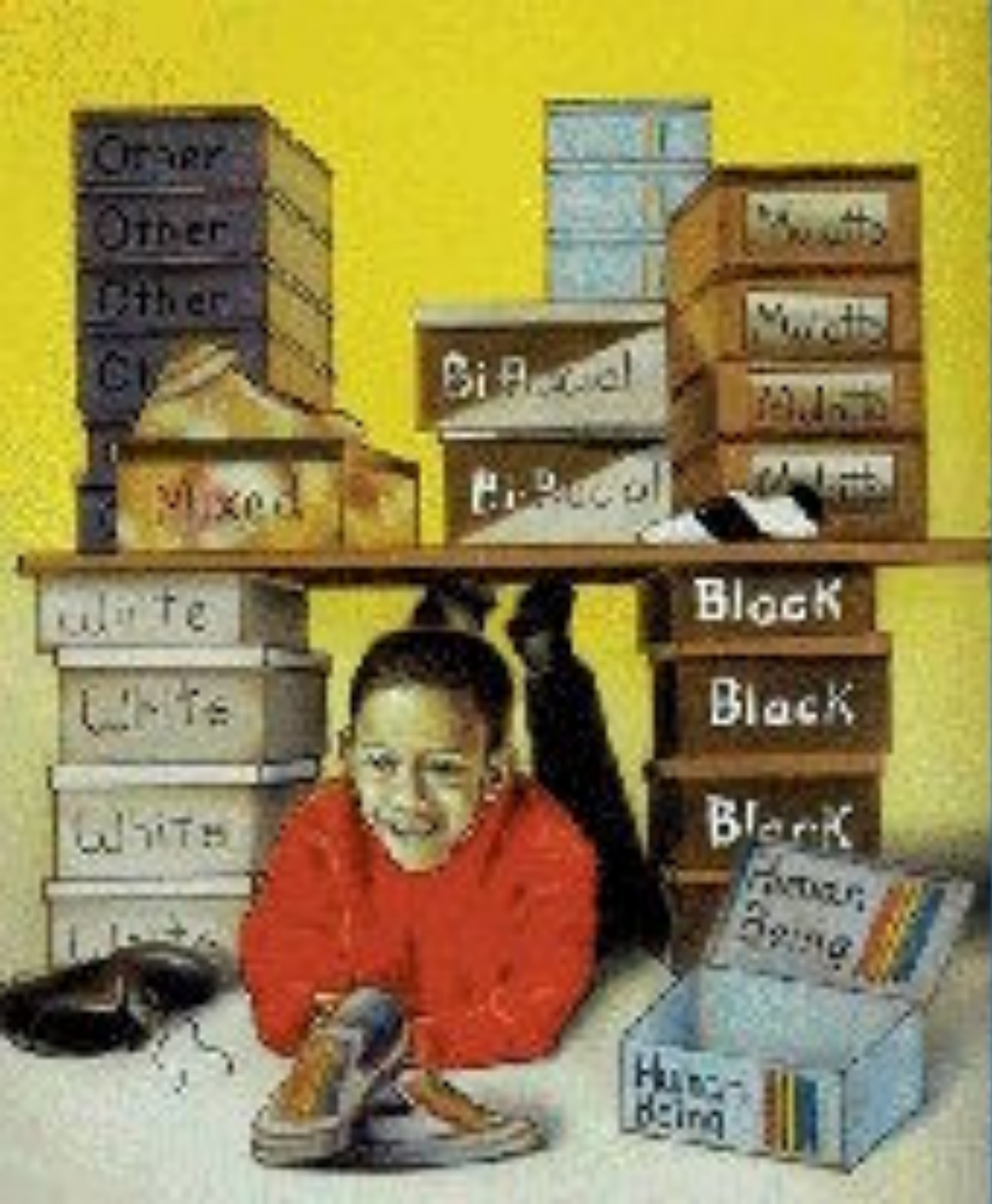

**כשאני בתוך קהל אני רואה
אנשים ממקומות שונים.
קשת צבעים בהירים של
הפנים השונות.**

אני רואה עיניים.
אני רואה חיוכים.
אני רואה חושך וגם
אור.

אני רואה שחור וחום,
צהוב ולבן.

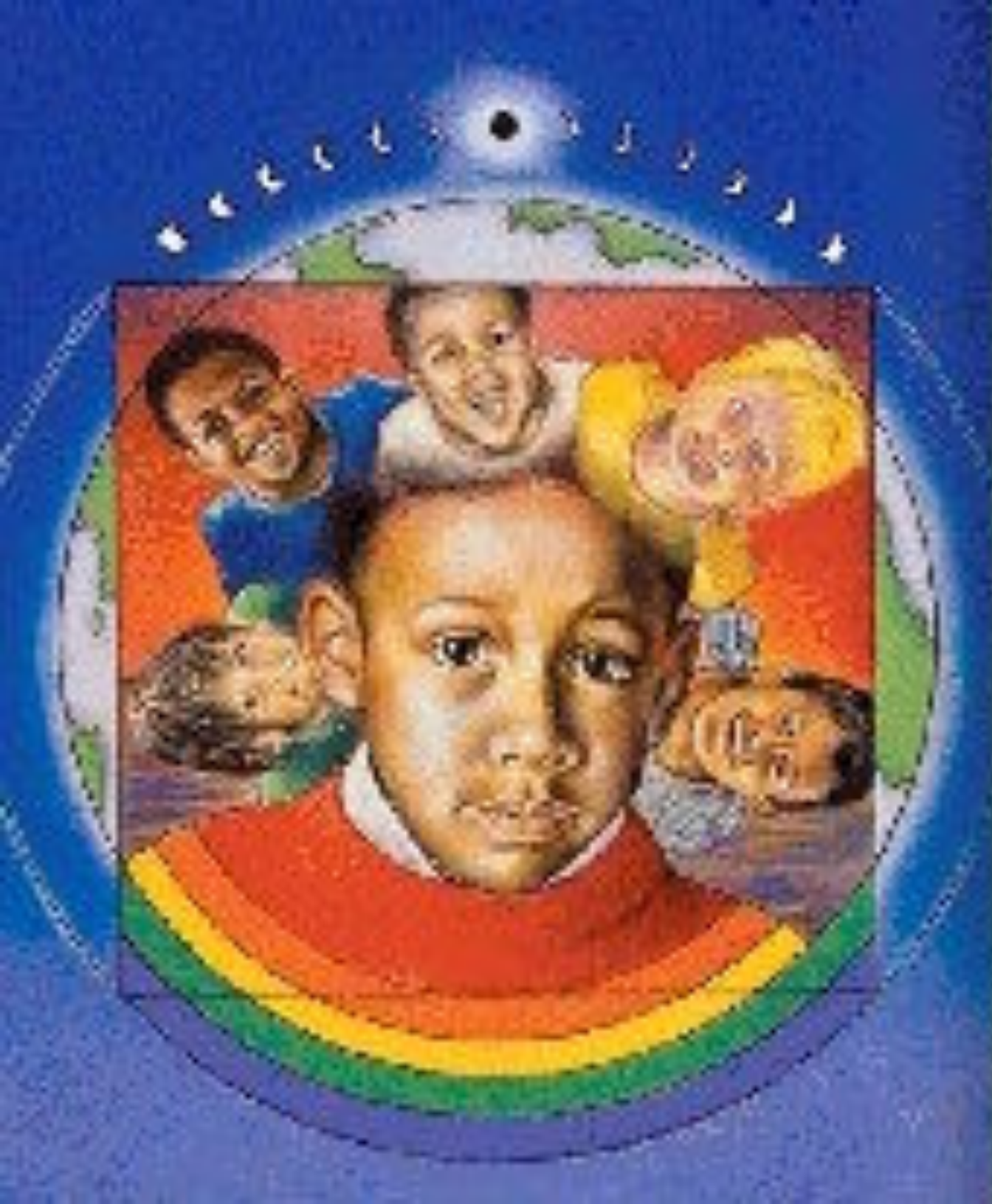

הייתי רוצה למצוא מילה
שתתאים לי כמו נעל נוחה.
לכן אני לפעמים שואל "האם
גם אני צבע?"

כשאני חושב על כל אותם
האנשים,
על הפנים שלהם.
אם האנשים הם צבעים, אז צריכים
להיות יותר משחור ולבן בלבד.

כי...

**אנשים מכל הצבעים רואים
את היופי של כל יום חדש.
אנשים מחייכים בכל צבע כדי
למחוק את הדאגות שלהם.**

**אנשים רוקדים בכל צבע
לפי מוסיקה שבלב.
אנשים שרים בכל צבע
שירי שמחה ואושר.**

אנשים חולמים בכל צבע
ועולם מתמלא באור.

אנשים חושבים בכל צבע,
לא רק בשחור ולבן.

**אני בן-אדם. לא צבע ולא מילה.
אני מלא תקוות וחלומות
ומלא קול שישמע ברבים.**

**אבא שלי, אמא שלי ואני,
שחור, לבן ו...
האם גם אני צבע?
לא! שמי טיילר.
אני בן-אדם בדיוק כמוך.**

